

Dariusz Krasnodębski, Zbigniew Kobyliński

Wojszki, st. 2, gm. Juchnowiec Dolny,
woj. białostockie, AZP 42-87/92

Informator Archeologiczny : badania 30, 285-286

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wie uzyskanego materiału zabytkowego na XIV-XV wiek. W dwóch zachowanych piwnicach zachodniego i północnego skrzydła klasztoru założono niewielkie odkryvky, w których zarejestrowano układ nawarstwień datowanych od okresu późnego średniowiecza po czasy nowożytny, kiedy nastąpiła kasata klasztoru. Zadokumentowano również odsłonięte fundamenty podpiwniczeń skrzydeł klasztornych. Kontynuowano badania claustrum na terenie przylegającym do północnej ściany kościoła. W czterech eksplorowanych tu wykopach odsłonięto relikty fundamentu krużganka z przełomu XV i XVI w. oraz późnośredniowiecznego cmentarza przykościelnego. Dokończono również badania podwodne Jeziora Kościelnego. Dwa sezony tych badań dostarczyły przede wszystkim nowych danych na temat wyglądu przybrzeżnej strefy jeziornej. Zarejestrowano kilkadziesiąt drewnianych pali, będących reliktem pomostu datowanego na podstawie badań dendrochronologicznych próbek drzew na okres od XIV do XVIII wieku. Uzyskano również dobrze zachowany zbiór szklanych naczyń zasobowych (w tym zachowanych w całości gąsiorów) datowany na XVIII-XIX wiek.

Warszawa-Stare Miasto
Skarpa Staromiejska

patrz: okres nowożytny

Wleń-Łupki, st. 1,
gm. Wleń, woj. jeleniogórskie

patrz: wczesne średniowiecze

Władysławowo-Ostrowo, st. 12,
gm. loco, woj. gdańskie

patrz: neolit

WOJNICZ, st. 1,
gm. loco,
woj. tarnowskie,
AZP 105-65/1

- grodzisko plemienne i kasztelańskie z wczesnego i późnego średniowiecza (X-XIV)
- wczesno- i późnośredniowieczna osada przyrodowa (X-XIV w.)

Nadzory inwestycyjne, przeprowadzone w maju i czerwcu przez mgr. Andrzeja Cetera (Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska PKZ w Tarnowie, sp. z o. o.). Finansowane przez inwestorów prywatnych. Nadzorami objęto powierzchnię około 2 arów, głębokość wykopów nie przekraczała 1,20 m.

W wykopach fundamentowych przy ul. Jagiellońskiej i Warszawskiej zadokumentowano nawarstwienia nowożytny i średniowieczne w postaci grubych warstw osadowych oraz poziomy moszczenia ulic faszyną i drewnem (XVII i XVIII w.). W wykopie przy ul. Zamoście uchwycono zewnętrzny stok fosy grodu kasztelańskiego z wypełniskiem o chronologii nowożytnej.

Materiały i dokumentacja przechowywane są na ul. Franciszkańskiej 9, 33-100 Tarnów. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Zeszytach Wojnickich”. Badania będą kontynuowane.

WOJSZKI, st. 2,
gm. Juchnowiec Dolny,
woj. białostockie,
AZP 42-87/92

- osada z przełomu neolitu i wczesnej epoki brązu
- osada późnośredniowieczna i nowożytna (XV-XVI w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Dariusza Krasnodębskiego (Podlaska Ekspedycja Archeologiczna Instytutu Archeologii i Etnologii PAN). Konsultacja naukowa dr Zbigniew Kobylński. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Białymstoku. Pierwszy sezon badań. Systematycznymi badaniami wykopaliskowymi objęto obszar około 1,5 ara w pobliżu skarpy niszczonej przez Narwę, ponadto rozpoznaniem archeologicznym (wiercenia i sondáže) powierzchnię około 1 ha.

W profilu skarpy uwidoczniła się ciemna warstwa oraz obiekty o głębokości do 1 m, zawierające liczne fragmenty ceramiki. W środkowej części wykopu odsłonięto przebiegający po osi wschód-zachód pas ciemniejszej ziemi szerokości 3 m i miąższości około 30 cm, z występującymi licznie węgielkami drzewnymi, w którym znaleziono bogaty zespół ceramiki, kilka fragmentów żelaznych nożyków, przęślik gliniany i kamienne oselki. Od strony północnej obiekt ten ograniczony był płytkim rowkiem, na którego dnie odkryto ślady po gęsto wbitych palikach. Znaleziony na terenie stanowiska materiał ceramiczny (łącznie ponad 10 000 fragmentów) był jednorodny. Przeważały cienkościennie naczynia, wykonane z bardzo dobrze przygotowanej gliny, wypalane na barwę ciemnoszarą. W górnej części brzuśca zdobione były często dookólnymi rowkami. Wstępnie datować je można na XV-XVI w. Znaleziono także kilkanaście zabytków krzemiennych, pochodzących z neolitu lub/(i) wczesnej epoki brązu,

w tym gładzoną siekierkę. Charakter nawarstwień oraz rozdrobnienie i różnorodność materiału ceramicznego zdają się wskazywać na śmietniskowy w nowożytnej fazie użytkowania charakter przebadanego wykopaliskowo obszaru. Być może był on związany z zajazdem przydrożnym, zlokalizowanym w pobliżu przeprawy rzecznej.

Wykonane w promieniu około 60 m niewielkie wykopy sondażowe wykazały istnienie cienkiej warstwy kulturowej na terenie całego obszaru przybrzeżnego.

Wołomin, st. XVI,
gm. *loco*, woj. warszawskie

patrz: środkowa i późna epoka brązu

WROCLAW,
ul. Olawska 12,
AZP 80-28/-

- ściany kamienicy pochodzące z okresu późnego średniowiecza

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez Czesława Lasotę (AKME Zdzisław Wiśniewski). Przebadano powierzchnię 73 m².

Kamienica miała układ trójpasmowy, wielotraktowy. Odkryte mury prezentują dwie fazy budowy: I faza – XIV do około 4 ćwierci XV w., II faza – XIX w. Do budowy ścian i sklepienia w fazie I użyto cegieł o wymiarach 26–27,5 x 12–12,8 x 8,5 cm i zaprawy koloru żółtawego, średnio wiążącej, sporządzonej z piasku i wapna o granulacji pylistej. Z fazą II wiąże się wymiana przykrycia piwnicy pasma wschodniego.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w AKME Zdzisław Wiśniewski. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

WROCLAW,
ul. Piłsudskiego,
AZP 80-28/-

- miasto późnośredniowieczne i nowożytne (XV–XX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez Karola Bykowskiego (AKME Zdzisław Wiśniewski). Finansowane przez A.G.I.B. Euro Invest. Przebadano powierzchnię 2500 m².

W XV–XVII w. teren ten zamieszkiwali ogrodnicy i sadownicy. W pierwszej ćwierci XIX w. pojawiają się budynki murowane. Badania potwierdzają istnienie na tym terenie osadnictwa od średniowiecza. Przebadano w sumie 52 obiekty, w tym studnie, jamy postłupowe, obiekty gospodarcze, jamy budowlane i inne.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w A.G.I.B. Euro Invest, AKME Zdzisław Wiśniewski, PSOZ we Wrocławiu, Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”.

Badania nie będą kontynuowane.

WROCLAW,
ul. Świdnicka 18 i 20,
AZP 80-28/-

- miasto późnośredniowieczne i nowożytne

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od listopada 1995 do kwietnia 1996 r. przez firmę AKME Zdzisław Wiśniewski. Finansowane przez SOLPOL Przedsiębiorstwo zagraniczne. Przebadano powierzchnię 624 m².

Zabudowę murowaną na tym terenie zapoczątkowały w okresie późnego średniowiecza cztery jednoprzestrzenne, szczytowe budynki gotyckie w układzie szeregowym, które w tym okresie zostały powiększone o podpiwniczone trakty tylne. Później (jeszcze w okresie późnego średniowiecza) nastąpiła zmiana w parcelacji. Południową część B dwupasmowej kamienicy (B i C) połączono z budynkiem A – w ten sposób powstała działka Świdnicka 20. Późnogotycka kamienica na tej działce była dwupiętrowa, nakryta wysokim, stromym dachem. Połączenie północnej części C dwupasmowego gotyckiego założenia (B i C) z budynkiem D nastąpiło w okresie baroku. Układ przestrzenny barokowej kamienicy na działce Świdnicka 18 tworzyły trzy trakty i trzy pasma. W drugiej połowie XIX w. kamienice te uległy gruntowej przebudowie.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w SOLPOL Przedsiębiorstwo zagraniczne, AKME Zdzisław Wiśniewski, PSOZ we Wrocławiu, Muzeum Archeologicznym we Wrocławiu.

Badania nie będą kontynuowane.